

عنوان مقاله:

بررسی و نقد براهین عدل الهی از دیدگاه محمدحسین طباطبایی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای فلسفی کلامی، دوره 15، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محسن فتاحی اردکانی - مشغول به سطح چهار حوزه و دانشجوی دکتری شیعه شناسی (کلام شیعه) دانشگاه ادیان و مذاهب.

خلاصه مقاله:

از نگاه محمدحسین طباطبایی، حقیقت عدل همان مساوات و موازنه بین امور است، به طوری که هر چیزی در جایگاهی که استحقاق آن را دارد، یعنی در جایگاه شایسته اش، قرار گیرد. ایشان عدل را مساوق و ملازم با حسن می دانند و از طرفی در تفسیر المیزان افعال الهی را مبتنی بر حسن و قبح عقلی قرار داده اند. پس از نگاه ایشان اوامر و نواهی الهی مبتنی بر عدل نیز هست. برای اثبات عدل الهی در کتب فلسفی و کلامی به براهین عقلی و نقلی متعددی تمسک شده که در این مقاله می کوشیم به بررسی برخی از براهین عدل الهی بپردازیم، که از نظر طباطبایی می توان در جهت اثبات عدل الهی از آنها بهره جست؛ براهینی از قبیل واجب الوجود بالذات بودن خداوند، برهان صدیقین، و برهان عنایت

کلمات کلیدی:

عدل، عدل الهی، واجب الوجود، براهین اثبات وجود خدا، طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1482721>

